

Eddig ismeretlen vers a Lófej forrásról

Kovács Pál jósvafői református lelkész (1969-1982 között) kéziratos helytörténeti gyűjteményében bukkantam az alábbi versre, amit id. Izsó László* (1890 - ?) színi parasztköltő írt 1928-ban:

Jósvafői lófőforrás

Valamikor régen
századokkal elébb,
jósvafői hegyekben
furcsa dolog történt.
Ménészvölgyből elbarangolt
egy gyönyörű csikó,
hogymi történt vele,
az ki nem mondható.
Gazdája kereste,
kereste, kutatta
jósvafői hegyekben,
végre megtalálta.
Rátalált, rátalált,
de csak a fejére,
egyéb része a csikónak,
alá volt merülve.
A nagy küzdelembe,
mindig alábbmerült,
s egyszer nemsokára,
a szem elől eltűnt.
Egy kút támadt ottan,
a víz fel-fel szökik,
aztán egy időre,
újra csendesedik.
Folytatja azóta
ezt a szép játékot,
a monda azt állítja,
a ló vergődik ott.
Lófőforrás lett
a kútnak a neve,
sokan megcsodálják,
eddig szól a rege.

*Verseit a Tiszáninneni Egyházkerület sárospataki levéltárában őrizték meg, több verse nyomtatásban is megjelent!